

למה התחפשת ישראל?

(ואני משאיר זאת לטעמו והחלטתו של כל קורא, איך לקרוא את המלה השנייה שבכותרת. אם הכוונה למדינת ישראל, כדן מין נקבה, וסוף המלה הברה סגורה ומסוגרת, בכפל שווא, או לעם ישראל, כדן מין זכר, והברה אחרונה פתוחה ואות אחרונה קמוצה, כאגרוף שקמוץ הוא, סגור פנימה, חזק, כל האצבעות יחד, מזרת עד בוחן, משמאל עד ימין, ופתוח חוצה, קדימה, הברה פתוחה וקמוצה. שאלה דקדוקית ותו לא, או שמא לא כן?).

הלב המרשה, יתר-על-כן, ומתוך הבנה פסיכולוגית עמוקה, המחייב להתבסס ב- פורים, פורקן לצורך הוא, ובלבד לא כל ימות השנה, ובלבד גם ביום זה לא להשתכר, ובלבד שתהיינה השמחה והשתיה צמודות לתוכן. טוב ורצוי ומצווה להתבסס ממפלת המן, מישועת ישראל בגלות, לא מן הגלות, כי אם בגלות, להתבסס ולא להשתכר מכך, שמא תשכה שגלות היא גלות, ולא תמיד מתרחש נס, ובימינו לא התרחש נס, ומרדכיים ואסתרות שהיו בחצרות המל- כים ופרודינטים ונתנו להם את מיטב רוחם וגופם, לא הצילו, לא הצילו.

על כן תתבסס, תתבסס מכבוד אחיך בני-ישראל בגויים, תנשום לרווחה מן הריווח וההצלה שיש להם פה ושם, תברך על גאוות יהודים שאינם כורעים ומשתחוים לכל צר ואויב, תתגאה גם על בחורי ישראל שלמדו גם בין הגויים להגן ולנקום בקמיהם, ועד כאן. ולא יותר מזה. יהיה הגיוןך יונק מן הלב, אך יהיה לך הגיוני.

לשמוח על נס פורים — כן. אך לא לסמוך עליו. כי הגלות היא גלות גם אם היא מתחפשת לפזורה או ל„היימ- לאנד“ —

ישראל בתחפושת

אבל ישראל למה מתחפשת (ת)?

מה זה פה? מדינה, ממלכתיות מחו- דשת וצעירה, המתחפשת שלש מאות ששים וארבעה ימים בשנה לגלותיות, או שמא גלות המתחפשת יום אחד בשנה למדינה?

כי מי הוא זה לבושי-המדים המפי- תובב על יד קיבוץ דן או על יד כפר סבא, או על פסי הרכבת הממלכתית

מי מאתנו אינו מכיר את השאלה המטופשת הזאת, הנשאלת בימי פורים? אני רואה ילד (או ילדה), סימני ההיכר מיטשטשים בימינו ולאן דוקא בימי פו- רים) לבוש בגדי שוטר מובהקים, אך אין זה מונע ממני לשאול: ילד, למה התחפשת? והנה ילדה לובשת בגדי נזי- רה, שאין לטעות בהם ואף-על-פי-כן השאלה: ילדה, למה התחפשת?

על פי ההגיון, יש בכל שאלה ממין זה (מין סתמי) כדי לפגוע במתחפש, שהרי היא מוכיחה, לכאורה, שהתחפו- שת לא הצליחה, שהרי אם טובה היא, השאלה מיותרת. אך מי זה מבקש פה הגיון? קשה למצוא אותו כל ימות הי- שנה, ואתה מתעקש למצוא בפורים דו- קא? קשה למצוא אותו לפעמים בעם נורמאלי ובמדינות נורמאליות, מבוססות, ואתה רוצה למצוא אותו בעם ישראל, שאיננו נורמאלי לא בטוב ובגדול שבו, לא ברע ובפאתולוגי שבו, ואתה רוצה למצוא אותו במדינת ישראל, אשר כ- מופלא שבהיווצרותה — כמעט בגדר בריאה יש מאין — כן המעוות שבצו- רתה, בגבולותיה, ובכלכלתה, בבריחתה מייעודה, מעברה ומעתידה?

לב והגיון

אלא אם כן מונח ההגיון אינו זה המשמש כרגיל מתוך עיוותי הלשון ה- מתורגמת והבורחת מעצמה, תחליף ל- לוגיקה, כי אם זה המקורי, שבצירוף העברי המובהק והעמוק „הגיון לב“ או אז השכל אינו מנוגד לרצון ולביסוף, והראש אינו מרחף בקוסמוס וב„אנו- שות“ ובחלל הריק, מנותק מן הגוף, כי אם צמוד לו ולצרכיו ולרגשותיו. הלא זהו ההגיון שבלב, הגיון טוב-

לכאר-שבע, ומחפש עקבות הרוצחים ב- כוח וכפועל? האמנם איש המשטרה ה- בינלאומית המפורסמת של או"ם, או שמא שוטר רוסי או אוקראיני או פולני או רומני שהוזעק על ידי ראשי הקהילה היהודית לגלות את הפוגרומצייקים ול- העניש אותם? או שמא שוטר בריטי הוא זה, שלמרות קיומו של „הכוח ה- יודע להגן“ על היישוב היהודי בהתאם לסעיפים אלה ואלה, והוא מתחפש ל- או"מניק?

מה זה פה?

ומי הם אלה היושבים פה בצוותא שלובי-זרוע עם נאצריסט מוצהר וגלוי וחצוף ולא מחופש כלל, ושרים עמו: בוז בוז לישראל, הבו גודל לישמעאל! יהודים? ישראלים? או שמא חולי סכי- זופרניה שקיבלו חופשה זמנית מהמוסד, אלא שהזמן לא הוגבל וההפקר התחפש פה לחופש דימוקראטי?

ומי הוא זה, עטוף בטלית ותפילין, ומתפלל בדבקות דינאמית על ירושלים, ובנה אותה בקרוב בימינו בניין עולם וכפא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין, אבל ב„המודיע“ שלו הוא כותב במאמר ראשי למחרת מיקוש הרכבת לבאר שבע עזחם וחלילה לנו להגיב על כך, כי אנו מעוניינים במשטרו של המלך חופיין... מי הוא זה? איצ'ה מאיר לוויין שהת- חפש לאייבי נתן, או אייבי נתן שהת- חפש לאיצ'ה מאיר לוויין?

וזה איש את"א בחרתנו, ואשכול ענ- בים על ראשו ומשכורת חמש-עשרה בכיסו, מסתודד על ערכי חינוך בכור- סות „דן כרמל“ אך מתנגד לחייב רופ- אים לצאת לספר ולעיירות פיתוח, לא לגמרי מטעמים חינוכיים ותודעה יהו- דית? מיהו? איש-רוח המשחק כסוואר- נמל-חיפה, או סוואר נמל חיפה שהת- חפש לפרופיסור?

ומיהו זה אדום-הבגדים בקיבוצו וועדו הסוציאליסטים, וחמוץ-פנים בקבצו נד- בות תורמים ומשקיעים פלוטוקראטיים? ודמות זו ובלוי ראש ובלוי יד (ימין), מכוסה ניירות-בלי-ערך ותוכניות-בלי- כיסוי, „ורק“ חשופת-שת, למה היא עו- נה לשאלתך בתשובה: התחפשתי לממ- שלת תכנון על ידי מיתון?

הסתר-פנים או העדר-פנים?

וערימה זו של גרוטאות-ברזל או מי- לים, מה זה? יוצר שמרוב ענווה הת- חפש לחסר-לב-ורות-וכישרון, או חוסר- לב-ורות-וכישרון שהתחפש לאמן „מו- דרניסטי“ שאין למבקר המדינה שליטה עליו ואין למבקר אמנות קנה-מידה עליו, שהרי לכל להקת מחופשי-אמנות יש לה מבקר-מחופש משלה?

וכל אלה הדיבורים כולם על עם יש- ראלי שאיננו יהודי, על תרבות ישראל שאינה המשך התרבות היהודית, על

(המשך בעמוד 11)